

Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Undervisningsministeren til at bortforpagte eller eventuelt sælge det kongelige Teater. Saafremt interesserede Kredse eller Enkeltpersoner skulde ønske at overtage Teatret for at fortsætte Driften for egen Regning og Risiko, skal Teatret med Inventar og Brugsgenstande overlades vedkommende paa billige Vilkaar. Forpagningsafgiften eller Renterne af Salgssummen anvendes til Universitetets Drift.

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte Forslagsstillernes Ordfører, at det fremsattes »ikke alene af økonomiske Grunde for at spare Statskassen for det meningsløst store Underskud, som denne Statsinstitution udviser, men af principielle og ikke mindst af kulturelle Grunde«, hvilket sidste han fremhævede, fordi »det fra Modstanderes Side utvivlsomt vil blive stemplet som et kulturfjendtligt Skridt. Det er nemlig endnu en stærkt udbredt Overtro, at Staten eller Politikerne eigner sig til at være Kulturens Ledere og Formyndere. Efter Retsforbundets Opfattelse er hverken den kunstneriske Kultur eller det religiøse Livs Pleje nogen Statsopgave.«

Ved 1. Behandling udtalte Undervisningsministeren bl. a.:

»Jeg finder det ikke mærkeligt, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet, og jeg tror, der er en meget betydelig Folkestemning bagved det. Jeg vil ikke dermed sige, at det vilde faa Flertal for sig ved en Folkeafstemning — det vilde det maaske ikke eller ikke endnu —, men jeg kan meget vel tænke mig, at Stillingen kan blive saaledes og maaske inden ret længe.« ... »Altsaa, den Tanke ... at man kunde sælge eller bortforpagte det kongelige Teater, er mig slet ikke fremmed og forekommer mig ikke saa fjertelligende, at man kan afvise den uden nærmere Drøftelse, og det er maaske netop ogsaa paa Tide at optage en saadan Drøftelse. Men saa snart denne Drøftelse skal begynde, melder der sig ganske vist mange Spørgsmaal, som man maa tage Stilling til, og af hvis Besvarelse ens Stilling til Hovedspørgsmaalet maaske kommer til at afhænge, og jeg finder det ikke heldigt, at Lovforslaget slet ikke indlader sig paa disse Spørgsmaal.« Ministeren omtalte derefter nærmere saadanne Spørgsmaal og nævnte bl. a., at »det paa Grund af de betydelige Pensionsbeløb, der vilde blive Tale om, maaske nok vilde være klogest at regne med en Afviklingsudgift, i Tilfælde af Teatrets Salg, paa henved en halv Snes Mill. Kr., hvori saa vilde fragaa Pensionsfonden, 4 300 000 Kr. Ministeren sluttede med at sige: »Jeg mener da i det hele, at Lovforslaget kan trænge til en grundig Udvalgsbehandling, hvis det skal opøjes til Lov.